

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
IN NEDERLAND 60 Cts
41

Pas op! Het rode vlot!

(Zie blz. 20)

Lees in dit nummer
twee volledige tekenverhalen :

MIKIMOTO
door E. Aidans
en
DAAR KOMT ALFONS
door Tibet

AIDANS

SPORTIEF ZIJN

De grote Franse maarschalk Turenne meldde steeds lakonisch een zege of een nederlaag met de woorden : « Wij hebben het gehaald ! » of « Ik werd verslagen.

Er zijn maar weinig mensen die kunnen verliezen. Wanneer ze echter verliezen, hebben ze het altijd over Piet of Paul, die slecht gespeeld heeft en de schuld is van de nederlaag.

Er zijn maar weinig jongens die echt sportief zijn. Ze hebben het zeer moeilijk om de besten de eer te bewijzen die hen toekomt, of een bescheiden rol te aanvaarden in een spel. Sportief zijn veronderstelt ook dat wij de spelregels eerbiedigen en dat wij onze nederlaag aanvaarden, indien de tegenstrever beter en moediger heeft gespeeld, en de overwinning heeft verdiend.

Sportief zijn betekent : de overwinnaar van harte geluk wensen. Wie dat spontaan kan, heeft een goed karakter. Wie het niet kan, moet het stellig leren, want « Kuifje's » lezers zijn alle flinke, dus sportieve kerels, die bescheiden blijven wanneer ze triomferen en het sukses van de tegenstrever niet benijden.

Wees altijd en overal sportief !

Kuifje

ONDER ONS!

De Postbode wordt verwacht

ONZE vriend Joris Van Damme, die ons een hele reeks adressen van esperantoliefhebbers bezorgde, wordt verzocht zijn *adres kenbaar te maken.*

HUGO MARTEL, Koning Albertlaan, 53, Kessel-Lo (bij Leuven), *houdt van lezen en sport, en ruilt postzegels en punten. Hij zoekt een goede korrespondent.*

AGNES LIEM, Djl. Tidar, 73, Surabaja (Indonesia) *is dertien jaar oud. Zij houdt van tekenen, foto's en prentkaarten verzamelen, sport en Hollandse en Engelse liedjes. Zij zoekt een korrespondente van haar leeftijd om in het Nederlands te briefwisselen.*

TINY Aarts, Schoolstraat, 39, Heer-Maastricht (Nederland), *interesseert zich bijzonder voor lezen, zwemmen en wandelen. Ze is vijftien jaar en men mag haar in het Nederlands of in het Frans schrijven.*

ELLY THIESSENS, Dampstraat, 8, Heer-Maastricht (Nederland), *is twaalf jaar oud en houdt ook van lezen, wandelen, zwemmen en dieren. Zij zoekt een korrespondentievriendin in Nederland of België.*

ANNE-MARIE DARIS, Ninoofsesteenweg, 603, Anderlecht, *zou graag willen korresponderen met een meisje van tien à veertien jaar uit Zuid Afrika, Nederland of Frankrijk. Ze is tien jaar oud en schrijft Nederlands en Frans.*

DIRK KAAT, Wouwermanstraat, 143, Den Haag (Holland), *is dertien jaar oud en zou graag in kontakt willen komen met Zweedse jongens en meisjes van elf tot veertien jaar. Dick houdt van dieren en tennis, en verzamelt plaatjes van auto's, vliegtuigen en schepen evenals postzegels van alle landen.*

HAN PODDEWIJN, Schlestraat, 99, Amersfoort (Holland), *zoekt een korrespondentievriend in Frankrijk, Duitsland of Engeland. Han is veertien jaar oud en interesseert zich bijzonder voor reizen en lektuur.*

LISETTE VISSERS, Hospitaalstraat, 35a, Bilzen (Limburg), *wenst te korresponderen met een meisje van zestien jaar uit Frankrijk, Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk, Spanje, Italië of Griekenland. Men mag haar schrijven in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.*

EXPLOSIVES DANGER

EEN lezer die ons een naamloze brief (foei !) schreef, gedateerd te Mortsel en gepost te Tienen (vreemd !) protesteerde tegen het feit dat we op de voorpagina van « Kuifje » n° 33 *in het Frans* (zo schrijft hij) de vermelding « Explosives — Danger » zouden afgedrukt hebben en hij vraagt ons waarom we dat niet in het Nederlands vertaalden.

Het verhaal speelt zich in Amerika af, en de vermelding op de camion is geen Franse tekst, maar de gebruikelijke *Engelse* tekst, die op alle Amerikaanse springstofcamions voorkomt.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Er heerst een tropische hitte. De sheriff is zenuwachtig en roept Kid...

Heeft iemand hier mijn naam gestameld ?

Die « iemand » ben ik !

Mijn beste Kid Ordinn, als je hiërarchische overste ben ik bereid hulde te brengen aan de buitengewone fysische weerstand waarvan je nu blijk geeft in deze tropische hitte. De politie gaat er fier op, in haar rangen mannen van jouw formaat te tellen !

Dergelijke eigenschappen mogen trouwens niet verspild worden in dagelijks kantoorroutinewerk. Ik kan het mezelve nog niet vergeven, jij die banale taak te hebben opgelegd...

Ik heb het verstaan, baas, zeg het nu maar...

Wat moet ik zeggen, mijn kleine Kid ?

Wat je in het schild voert !

Wees dan eens vriendelijk met je ondergeschikten ! Wat is de beloning van mijn vriendelijkheid ? Van mijn tedere bekommernis ? Ondankbaarheid en achterdocht, wantrouwen en venijnigheid !

Ik voel, dat indien ik geen sterke dosis zelfbeheersing bezat...

...ik dan mijn koelbloedigheid zou verliezen !

Toe maar, sheriff ! Kid Ordinn heeft niet helemaal ongelijk. Wees oprecht ! Dacht je niet aan een of andere nieuwe opdracht voor hem ?

Hoe heb je dat geraden ?

De politiekommandant verwacht mijn halfjaarlijks rapport over het gebied dat onder mijn bevoegdheid valt...

...We moeten dus een inspectietocht maken. Ik heb het werk verdeeld tussen Kid Ordinn en ikzelf. Er zijn twee, wel bepaalde zones : de stad en de afgelegen ranches... de vérafgelegen ranches...

« Twee wel bepaalde zones »... Ba !

(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums « Kid Ordinn komt in opstand » en « De Zonderlinge Casy Moto », met als grote helden Chick Bill en Kid Ordinn ?

De erfenis

... zijn vrienden volgen een man die

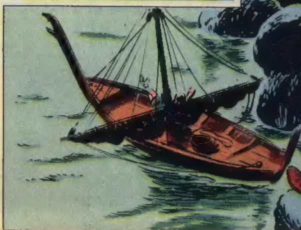

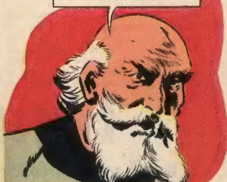
van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

(Wordt

DE KUIFJE'S BON

biedt je gratis dit prachtig Ganzenspel aan.

KUIFJE'S GANZENSPEL

Je kunt het verkrijgen in ruil voor slechts 200 PUNTEN, te verzenden naar de KUIFJE'S BON, 24, Lombardstraat te Brussel, of af te geven :
— in de Kuifje's Winkel of
— in een warenhuis « A L'INNOVATION ».

TALRIJKE ANDERE GESCHENKEN BESCHIKBAAR IN RUIL VOOR KUIFJE'S PUNTEN.

	Punten
DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE. — Deel I : negentig prachtige kleurfoto's. - Deel II : acht reeksen van 10 chromo's. Per reeks van 10 . . .	50
DE AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA. — Deel I : 10 reeksen van 10 kleurfoto's. Per reeks	50
DE AFDRUKPLAATJES KUIFJE. — 5 verschillende reeksen. Per reeks . . .	50
HET KUIFJE'S SCHRIJFPAPIER. — Kaft met 10 vellen en omslagen. Per kaft	100
DE KUIFJE'S CHROMO'S VAN DE VERZAMELING « ZIEN EN WETEN ». — 10 reeksen per titel. Per reeks . . .	100
LUCHTSCHEPEN : 6 reeksen.	
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914).	
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945).	
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900).	
ZEEVAART (Oorsprong tot 1700).	
ZEEVAART (1700 tot 1850), in voorbereiding.	
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. Mappen van 5 kleurreprodukties (formaat 21 x 27 cm). Per map.	200
Map 1 (XVIIe eeuw, reeks 1), vlaamse.	
Map [illegible] (XVIIe eeuw, reeks 2), hollandse.	
Map 3 (XIXe eeuw, reeks 1), belgische.	
Map 4 (Primitieven, reeks 1), vlaamse.	
Map 5 (XVIIIe eeuw, reeks 1), franse.	
Map 6 (XIXe eeuw, reeks 2), franse.	
Map 7 (XIXe eeuw, reeks 3), Impress.	
Map 8 (XVIe eeuw, reeks 1), italiaanse.	
Map 9 (XVIe eeuw, reeks 2), vlaamse.	
Map 10 (XVIIe eeuw, reeks 3), vlaamse.	
Map 11 (XVIIe eeuw, reeks 4), hollandse.	
Map 12 (XIXe eeuw, reeks 4), franse.	
Map 13 (XVIIe eeuw, reeks 5), franse.	
Map 14 (XIXe eeuw, reeks 5), franse.	
DE KUIFJE'S PORTEFEUILLE. — Nieuw model « 1958 », in cuiroléine	200
DE KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT, getekend door Hergé	500
DE PUZZLE « AARDRIJKSKUNDE ». — Nieuw model. 5 geïllustreerde landschappen van België. Per puzzle . .	500

KUIFJE'S BONS vind je op volgende produkten :

VICTORIA - PILSBERG
PALMAFINA - MATERNE
GRIMARD - BORSA - PANA
PROSMANS - HORTON
SKI & FRANCO-SUISSE
JUCY & WHIP - NOSTA
TOSELLI - LE TIGRE
EN DE LOMBARDUITGAVEN

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE
DIENST T
Lombardstraat, 24.
BRUSSEL

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

Deze twee flinke jongens leggen de laatste hand aan de montage van een « Super Sabre » (links), nadat zij een « Convair », die vertikaal opstijgt, volledig gemonteerd en gedekoreerd hebben.

KNUTSELAARS

bouwt zelf de grootste vliegtuigen ter wereld

Lindbergh, een neef van de welgekende luchtvaartpionier, lanceerde in de Verenigde Staten de constructie van prachtige kleine vliegtuigen in plastic. Deze vliegtuigen zijn de haarjuiste weergave van de beroemde toestellen van vroeger en nu. Je vindt er zowel de « Spirit of St-Louis » bij als de moderne « Convair », die vertikaal opstijgt.

De knutselaars en de liefhebbers van schaalmodellen zijn er mee in hun nopjes en dat is best te begrijpen als men ziet hoe mooi deze toestellen zijn afgewerkt. Ongetwijfeld willen jullie graag weten hoe men deze vliegtuigen in plastic maakt? Het is heel eenvoudig. Men maakt ze bij middel van grote injectiemachines, die ook bij ons gekend zijn. Onder druk spuiten deze machines de gekleurde plastic in de vormen. Let wel, aan deze vormen ontbreekt niets, zelfs geen schroef. De kleine vliegtuigen die op de markt gebracht worden zijn gemaak uit polystyreen en dat goedje wordt afgeleverd onder de vorm van korrels. Deze korreltjes worden door een hitte van 160 tot 180° vloeibaar gemaakt. De vloeistof wordt nu in de vorm gespoten, koelt af en verhardt.

Wanneer men de vorm opent, hoeft men er slechts het vliegtuig uit te halen. Al de stukken van het vliegtuig zitten samen in de « kern », die overeenkomt met een bundel van kleine kanalen, langs waar de vloeibare polystyreen tot in alle delen, ook de kleinste, van de gietvorm kan geraken.

De cockpits van de vliegtuigen zijn niet gekleurd, maar doorschijnend en daarom worden ze door een andere machine vervaardigd met een ritme van 180 bundels van twaalf stukken per uur.

Men kan de stukken afzonderlijk kopen. Bij een toestel met al zijn stukken hoort ook een speciale lijm om ze aan elkaar te kleven, afdrukplaatjes en verf voor de dekoratie.

Wie een maquette en al de stukken koopt, zal er uren plezier aan beleven zijn eigen vliegtuig te bouwen.

Ettelijke firma's hebben er zich in gespecialiseerd prachtige miniatuur vliegtuigen op de markt te brengen. Het resultaat is meestal schitterend en de jeugd heeft er een grote belangstelling voor.

Je kan alle typen van vliegtuigen verkrijgen, ook de modernste, en je kan zowel een toestel voor toerisme bouwen als een Super Constellation.

Knutselaars, er is werk op de plank!

De gietvorm gaat open in twee delen en daar liggen al de verschillende stukken van het vliegtuig. Men moet ze er slechts uithalen en monteren.

Zo komen een « Thunderbolt » (onderaan) en een « Super Sabre » (bovenaan) uit de gietvorm. Al de vormen in één keer gegoten worden bij elkaar gehouden door een soort van spinnet in plastic.

HALLO, HALLO, HIER

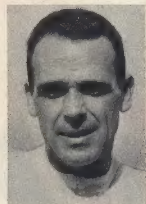
Luc Varenne

WIJ FIETSEN DE WINTER IN

DE klassieke wegrit Parijs-Tours is de voorlaatste van het seizoen en de Ronde van Lombardije zet het slotakkoord. Daarna kunnen de helden van de klassieke wegritten met vakantie gaan. Natuurlijk zijn er hier en daar nog kleinere wegritten, maar die hebben meestal niet veel om het lijf. Of onze renners werkelijk met vakantie gaan? Enkelen, maar niet allemaal. Inderdaad, veel van onze renners trekken naar de wintervelodrooms om daar deel te nemen aan de « Zesdagen ».

★

EEN van onze renners die zijn fiets in de winter niet op zolder zet, is onze onverwoestbare Rik Van Steenbergen. Hij werd te Waregem voor de derde maal wereldkampioen en haalde de regenboogtrui thuis. Sedert vijftien jaar staat hij ook zijn mannetje in de zesdagen. Ik wil hier al zijn schitterende koersen niet opsommen, maar ik wil jullie toch even vertellen dat de meesten van jullie nog niet geboren waren, toen Rik reeds kampioen van België was. Hij was er toen 19 en dat is veertien jaar geleden. Volgend jaar zullen de wereldkampioenschappen gehouden worden op de autopiste te Reims en men denkt er reeds aan Rik Van Steenbergen te laten deelnemen. Hij zou dan zijn vierde titel kunnen halen; hij is er best toe in staat. Ik heb mijn vriend Rik reeds de raad gegeven te rusten, maar hij antwoordde mij steeds :

« Luc, ik denk er nog niet aan. Ik moet ook zorgen voor de toekomst van mijn vijf kinderen. Dat moet ik nu doen, veel tijd heb ik niet meer ». Van Steenbergen weet waarover hij praat, want hij heeft een moeilijke jeugd gekend. De oorlog woedde toen Rik 17 jaar was. Hij was een echte atleet en kon best een heel brood binnen spelen, maar het brood was toen moeilijk te krijgen en kostte veel. De moeder van Rik wist niet meer wat ze doen moest om haar grote familie van het nodige te voorzien. Rik hoorde zeggen dat men in Holland aardappelen kon krijgen tegen een matige prijs en hij besloot de grens over te trekken. De reis was moeilijk en niet zonder gevaar, maar hij waagde het er op. Alles verliep best tot bij zijn terugkeer. Hij had 25 kilo aardappelen kunnen bemachtigen en droeg ze op de rug. Aan de grens gaf een Hollands douanier hem het bevel te blijven staan. Rik vreesde dat men zijn kostbare last zou afnemen, en hij dacht : « Het is beter alles te riskeren, dan mijn aardappelen af te geven ». Rik was boos en vroeg aan de douanebeambte of hij dan niet moest eten? Na heel wat herrie kon Van Steenbergen met zijn zakje aardappelen de grens over.

★

DEZE winter wil Van Steenbergen aan alle zesdagen deelnemen en hoopt er enkele te kunnen winnen. Wij wensen het hem van harte!

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

DE SPIN ZONDER NET

ZE maakt deel uit van de familie van de spinnen, maar ze weeft geen net. Ze is eigenlijk een bastaardspin en haar naam is « hooiwagen ». Ze is een onbezorgde, nachtelijke zwerver, die graag onder de blote sterrenhemel vertoeft. Deze spin heeft acht lange poten en ziet er erg onhandig uit. Zoals wij reeds hebben verteld, vindt ze het helemaal niet erg zo'n lange poot onderweg te verliezen. Hij groeit er wel weer aan. Hoe dat mogelijk is? Wel, luister. Het jonge insekt dat groeit en dikker wordt, zit spoedig te eng in zijn huid. Deze huid barst en valt af. Het insekt kan nu weer vrijer ademen. Het profiteert van zijn tijdelijke naaktheid om zich verder te ontwikkelen en datgene wat ontbreekt te vervangen, zoals poten, gifklieren... Praktisch systeem, he?

VOLGENDE WEEK :

NOG IETS OVER SPINNEN

MACROPHOTOGRAPHIE FONCK.

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE BESLUITELOOS?

KAN je nooit een keuze doen, kan je nooit een besluit nemen en heb je liefst dat anderen in je plaats een beslissing nemen? Weet je nooit goed wat je eigenlijk wil?

	JA	NEEN
1. Je kan moeilijk je keuze bepalen?	......	......
2. Je slaakt een zucht van verlichting wanneer men in je plaats kiest?	......	......

3. Je vraagt je steeds af waarmee je moet beginnen?	......	......
4. In een winkel kan je nooit je keuze bepalen. Je verandert wel drie keren van mening alvorens je eindelijk koopt?	......	......

5. Daar je nooit goed weet hoe je een vrije dag moet doorbrengen, verlies je je tijd?	......	......
6. Je vraagt je steeds af welke das (welk kleed) moet ik aandoen?	......	......

7. Je geeft dikwijls dit antwoord : « Ik vraag het mij af », of « Ik weet het nog niet », of « Indien ik het wist »?	......	......
8. Je weet niet welk beroep je moet kiezen?	......	......

9. Je vraagt dikwijls bij anderen raad?	......	......
10. Je bent even besluiteloos waar het kleine en onbelangrijke dingen, dan waar het om ernstige zaken gaat?	......	......
Totaal	......	......

KOM MEE NAAR BLZ 31

DAAR KOMT ALFONS

door TIBET

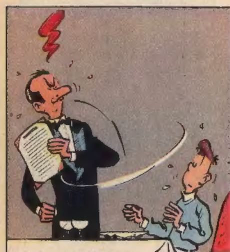

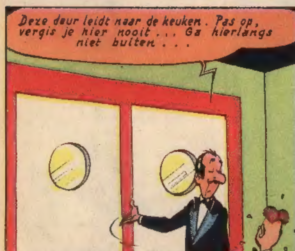

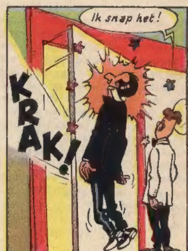

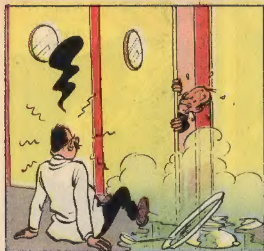

Vooruit nu, geef dat warm bord aan de klant van tafel drie. Het staat ginds op het verwarmingstoestel.

OEi!...OEi!...
Het is heet!

AAi! OEi! OEi!

HEEEE!

AAAAAi!

PLOF!

Het spijt me erg, mijnheer. Ik zal u verse soep brengen.

Als mijnheer een ogenblikje wil wachten. Ik zal me persoonlijk om mijnheer bekommeren.

Volgende week : SIGNOR SPAGHETTI, GIDS

Einde

SPEEL MET ONS MEE!

M	E	N	I	E	D	R	U	N
C	1	E	M	2	E	0	3	I
L	H	E	N	G	O	E	T	L
S	O	H	K	A	R	M	E	N
K	4	I	A	5	I	0	6	E
L	U	K	N	A	F	R	E	I
J	R	E	Z	M	D	A	O	N
A	7	G	E	8	0	L	9	O
N	E	S	S	E	L	P	E	N

HET KERKRAAM

EEN kerkraam tellende negen vakken, genummerd van één tot negen. In elk vak negen ruitjes: het cijfer en acht letters; de letters zijn echter dooreengeschud. Het gaat erom de letters op hun juiste plaats te zetten en dan bekom je negen woorden van elk acht letters. Wanneer je daarna de benis. Wanneer je daarna de beginletters van die negen woorden op een rijtje plaatst, dan lees je een spreekwijze die zoveel beduidt als « veel, bij de vleet, zonder maat, zonder tal »... als je ten minste de juiste woorden hebt gevormd. In elk geval lees je hier de volgende week de juiste oplossing.

1. Daar wonen de maneblussers.
2. Wat men bezit.
3. Kerkuil.
4. Zit binnen in appel en peer.
5. Een Congolees is het zo goed als een Marokkaan.
6. Een land aan de Zwarte Zee.
7. Een zeer nuttig kledingstuk in België.
8. Geweldig dom.
9. Een Frans goudstuk, ook een grote vechtersbaas.

— BINOKKI HEEFT DE HIK, MISSIE!

DE ZONEN VAN LAMBIK

EEN BILJART

Meester: Hoeveel is duizend miljoen?

Jantje: Een miljard.

Meester: Goed. En duizend miljard?

Jantje: Een biljoen!

Meester: Ja heel goed. En duizend biljoen?

Jantje: Ja..., hm... een biljart?

★

ONTDEKKER VAN CONGO

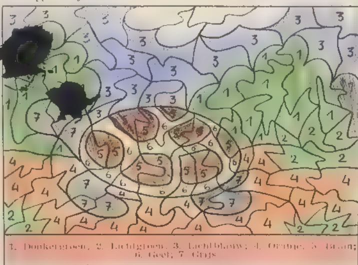
In de les van aardrijkskunde neemt de onderwijzer de wereldbol, en vraagt aan Bimbo:

— Bimbo, toon mij op de wereldbol waar Congo ligt?

— Hier, Bwana.

PLAATJE OM TE KLEUREN

KLEUR al de vakjes zoals hieronder staat aangeduid, en dan zal je een symbool zien verschijnen, het symbool van... Neen, dat verklappen wij niet!

1. Donkergroen; 2. Lichtgroen; 3. Lichtblauw; 4. Oranje; 5. Bruin; 6. Geel; 7. Grijs

BEMINT UW VIJANDEN

Een dokter kwam bij een zieke boer die juist bezig was een groot glas genever uit te drinken.

— He, vriend, riep de dokter hem toe, drink dat toch niet uit, gij weet toch wel dat dit uw grootste vijand is?

— Ja, dat weet ik, antwoordde de boer, maar de Heilige Schriftuur leert ons, dat wij onze vijanden het meest moeten beminnen.

★

EEN GEKKE GESCHIEDENIS

Twee gekken wandelen in een grote tuin. Op een gegeven ogenblik gaan ze met hun armen aan een boom hangen en blijven zo gedurende twee uren bengelen... dan laat een van de twee zich naar beneden vallen.

— Hé, makker, ben je ziek?

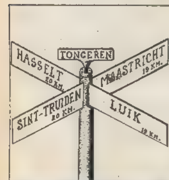
— Neen, ik ben rijp!

★

EEN SYNONIEM

Miesje: Papa, wat is een synoniem?

Papa: Dat is een woord dat men gebruikt wanneer men niet weet hoe het andere geschreven wordt.

Dit is de juiste oplossing van vorige week. Heb je het gevonden?

— Goed zo, en wie heeft dit ontdekt?

— Ik zelf en gans alleen, want niemand heeft me iets toegefluisterd!

MEER ORDE!

Vader: Jongen, waarom komt ge zo laat thuis?

Jongen: Ik ben op de school moeten blijven.

Vader: Waarom?

Jongen: Ik wist niet meer waar de Pyreneeën lagen.

Vader: Wees dan ook niet zo slordig, jongen! Houd je rommel beter bij elkaar. Een ordelijk mens moet altijd weten waar zijn boeltje ligt.

★

ZO LUI!

Toen de eerste fietsen in Afrika te zien waren, hadden de inboorlingen er slechts minachting voor.

— Kijk die Blanken, zegden ze, die zijn zó lui dat ze ook bij het gaan nog willen blijven zitten.

★

WAT IS EEN MUMMIE?

Meester: Weten jullie wat een mummie is?

Een leerling springt op en roept:

— Een mummie dat is een ingeblikte koning, meester!

WAAROM ZO BOOS? Deze jockey schijnt erg boos. Maar waarom? Verbind de punten van 1 tot 99 en je weet het!

VOLGENDE WEEK KRIJG JE DE JUISTE OPLOSSING VAN HET KERKRAAM

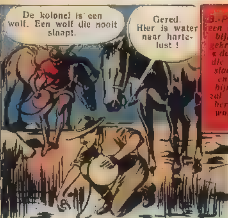

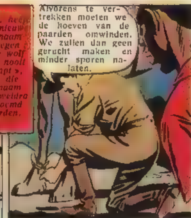
BADEN POWELL

ZUID Rhodesia, 1896. — De expeditie tegen Prempeh werd met sukses bekroond. B.-P. keert naar Engeland terug, maar niet voor lang. Hij wordt tot luitenant-kolonel benoemd en terug naar Afrika gezonden. In Zuid Rhodesia nl. kwam de stam van de Matabelees in opstand. Samen met de Zoeloe Jan Grootboom vertrekt B.-P. op verkenning. De kaart die ze hebben meegenomen, is niet juist en ze geraken zonder drinkwater...

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE VAANDELS

VERHAAL VAN YVES DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

KOMMANDANT BAUDRY liet zijn veldkijker op de borst zakken en zei tot zijn luitenant, Darnac :

— Laat de bamboe omheining deze nacht goed sluiten. Er is niet de kleinste bries en nochtans zie ik het hoge gras in de vlakte op sommige plaatsen heftig bewegen. Eigenaardig...

— Gelooft u ?... Meent u dat het de Zwarte Vaandels zijn ? Is dat mogelijk ?...

— Spreek stiller, mijn beste. Moest een burger horen wat wij zeggen, dan zou er onmiddellijk paniek ontstaan.

— Ja, ik ben bang dat het de Zwarte Vaandels zijn. Volgens de laatste berichten zakt Dzuong met zijn benden naar het zuiden af. Eergisteren meldde men mij hun aanwezigheid op een vijftigtal kilometer van hier. Het is best mogelijk dat zij die afstand in twee dagen hebben afgelegd.

— Verdraaid ! Als onze vesting valt... Ik beef bij de gedachte aan hetgeen de burgers dan te wachten staat !

Het was op een warme avond van de maand april 1883. Er heerste een zenuwachtige drukte in de kleine post van Phu-Nân tussen de golf van Tonkin en de Chinese grens. Sedert enkele maanden maakten bandieten de streek onveilig. Op de zwarte vaandels die ze meedroegen, prijkte een grote gulden draak en men noemde hen de Zwarte Vaandels. Zij plunderden de dorpen en doodden al wie zich tegen hun roofzucht verzette. In die uithoek hadden de Europeanen zich verschanst in een kleine vesting, gemaakt van hout en klei, niet ver van de Sjedangstroom. Om de streek te beschermen, beschikte kommandant Baudry over een klein detachement geharde krijgers van de koloniale infanterietroepen, bovendien nog enkele soldaten van de reguliere troepen, die uit Tonkin waren gekomen. Ze waren moedig en trouw, maar hun aantal was gering.

— Ik zal de wacht laten verdubbelen, kommandant.

— Laat ze vervierdubbelen, Darnac, en zorg er voor dat al de soldaten gekleed slapen en met hun geladen wapens naast zich. Ik heb de indruk dat de anderen slechts het invallen van de nacht afwachten om hun offensief te beginnen.

— Wat heb je toch, vader ? Je kijkt zo bezorgd... zei een jongen, die op een paar meters van de twee officieren voorbij ging.

— Andre, antwoordde kommandant Baudry, je bent nu vijftien jaar en ik kan van man tot man met je spreken. Ik heb alle redenen om te geloven dat de Zwarte Vaandels ons deze nacht zullen aanvallen. Je hebt over deze rovers al gehoord en je weet dat wij ons aan het ergste moeten verwachten... Maar daar wordt de taptoe geblazen. Ga naar de schuilplaatsen voor de burgers en prent het iedereen goed in het hoofd onder geen enkel voorwendsel buiten te komen. Indien dat wat ik vrees gebeurt, reken ik op jou om het voorbeeld te geven, om moedig te zijn en de zwakken te helpen. Tot weerziens mijn zoon, en indien wij elkaar niet meer moesten zien, vaarwel ! Het ga je goed !

Kommandant Baudry omhelsde zijn zoon en vergezelde dan luitenant Darnac om de vesting, waar al de soldaten reeds de wacht hadden opgetrokken, te inspekteren...

DRAAI OM

DE ZWARTE VAANDELS

VERVOLG VAN BLZ. 13

DRIE uren later was de duisternis volledig. Brandende spaanders en stoppen, gemaakt van stro dat in brand gestoken werd, kliefden door de nacht als dwaalsterren. Zij kwamen terecht op de omheining van bamboe en terwijl de soldaten van de ene plaats naar de andere liepen om het vuur te doven, werden zij door de vijand beschoten.

— In dekking ! schreeuwde kommandant Baudry Vuur ! Schiet naar de korte vlammen tussen het hoge gras. Het is van daar dat de geweerschoten vertrekken.

In de haastig opgetrokken schuilplaatsen, waar de burgers een onderkomen hadden gevonden, stegen angstkreten op.

— Blaas de klaroen ! beval kommandant Baudry Blaas de klaroen om dat gekerm te versmoren en de soldaten een hart onder de riem te steken. Speel een marsj !

— Dat is onmogelijk, kommandant, stamelde de klaroenblazer, ik kan mijn instrument niet meer vinden. Waarschijnlijk heb ik het te midden van al die herrie verloren.

— Tot daar toe, mijn beste, dan speel je maar geweer zoals je kameraden !

Kruipend naderden de Zwarte Vaandels. Heel vaag kon men nu de silhouetten zien die zich oprichtten en plotseling te midden van een oorverdovend gehuil voorwaarts stormden.

— Vuur ! Vuur zonder onderbreking ! Schiet vlugger ! brulde de officier, terwijl hij zijn dienstrevolver leegschoot. Als zij tot aan de loopgraven geraken, zijn wij verloren.

Dreigende gestalten sprongen uit het hoge gras en naderden. Sommigen wankelden en stortten neer. Zij waren getroffen, maar steeds weer kwamen er anderen opdagen. Het was als een vloedgolf die de kleine vesting helemaal zou overspoelen. De eerste Zwarte Vaandels hadden de loopgracht bereikt..

— Ze zijn te talrijk ! zuchtte een kleine sergeant. Ik heb zodanig geschoten dat de loop van mijn geweer gloeit, maar telkens wij een bres schieten vult het gat zich weer opnieuw.

— Wij hebben geen munitie meer ! riep iemand.

— Dan zullen wij ze met de bajonnet ontvangen ! brulde de kommandant

Met het geweer tegen de heup geklemd, wachtten de soldaten zwijgend op hetgeen komen zou. Zij konden de naderende vijand reeds onderscheiden. Geluidloos gleden de Zwarte Vaandels tot aan de voet van de omheining.

Maar plotseling klonk er in de verte een schril klaroengeschal.

— Niet mogelijk ! Ik word gek ! Is dat werkelijk klaroengeschal ?

— Ja, luister De klaroen blaast de aanval, dat zijn onze vrienden !

— Dat is ongetwijfeld Baubroux, die met versterking komt

— Victorie ! Zij druipen af ! Vooruit, jongens, wij zullen hen een handje helpen !

De Zwarte Vaandels weken hals over kop terug. Na enkele minuten waren zij in de nachtelijke duisternis verdwenen. De vesting van Phu-Nân was ontzet en de kommandant en zijn manschappen wachtten met het geweer aan de voet op hun redders.

Een uur later, in de eerste morgenklaarte, zagen de verdedigers van de vesting een jongen op hen toekomen. Hij wankelde en scheen volledig uitgeput, maar hij zwaaide lachend een koperen klaroen boven het hoofd. Het was André Baudry Hij had deze list verzonnen en was vijf uren te voren uit het kamp ontsnapt, nadat hij de klaroenblazer van zijn instrument beroofd had Hij had een lange weg moeten afleggen om uiteindelijk in de rug van de aanvallers te belanden. Daar had hij de aanval geblazen en de Zwarte Vaandels waren er van overtuigd, dat een legercorps hen in de rug zou overvallen.

— Zie je wel, vader, zei Andre, je wou mij niet geloven, maar nu heb je kunnen horen dat ik niet slecht speel. Geef je me nu zo'n blinkende klaroen voor mijn verjaardag ? ■

DE SLAVEN VAN DE TIJD

DE REGENMAKER

HEREN, wij moeten verhinderen dat de vijand overmorgen het offensief inzet. Wat zegt het weerkundig instituut ? » — « Bedekte hemel met cumuluswolken op 1.500 m., generaal. » — « Goed. Geef aan de jachtvliegtuigen dit bevel : drop the babies (1) » Een half uur later bombardeert een jachtvliegtuig de wolken waarover het vliegt met duizenden witte bolletjes. Zonderling, niet waar ? Hoe zouden deze kleine, lichte projektielen de strijd kunnen beinvloeden ?

AAN weerszijden van de vuurlijn bespieden de vijanden elkaar en plotseling worden de hemelsluizen geopend en een stortvlaag pletst neer. Twee uren later is heel de streek in een waar moeras veranderd. De soldaten zakken tot aan de enkels in het slijk. De auto's en vrachtwagens komen in die glibberige modderpoel niet meer vooruit. Het offensief moet uitgesteld worden. Neen, dit is geen waar gebeurde episode uit de oorlog. Het is iets dat zou kunnen gebeuren in een volgend konflikt dat, naar wij hopen, niet zal plaats vinden. Het schijnt inderdaad dat het Amerikaans leger over de middelen beschikt regen te verwekken en hierdoor de vijand schade te berokkenen. Of die schade dan ook weer zó groot zal zijn is een open vraag. En, zal er in een volgend konflikt nog sprake zijn van een « vuurlijn » ?

HET kan soms zijn nut hebben : 1) Regen of sneeuw te laten neerkomen op bepaalde plaatsen; 2) Te verhinderen dat het regent of sneeuwt daar waar de natuur dit wilde; 3) Onweerswolken uiteen te drijven; 4) Nevelbanken te doen verdwijnen.

Om een wolk te doen barsten moet men ze besproeien met kooldioxyde, met zilverjoduur of met water, wat een kettingreaktie voor gevolg heeft. Men kan ook een geweldige luchtverplaatsing veroorzaken door een ballon te laten springen in een cumulus. Dit laatste verwekt een sneeuwval.

DE moderne instrumenten aan boord van een vliegtuig laten de piloot toe blind te landen. Alle piloten zouden echter een zucht van verlichting slaken, indien men de mistbanken die het uitzicht belemmeren zou kunnen verwijderen. Men zou de nevel van de vliegvelden kunnen verwijderen door er koolzuursneeuw in te schieten. De landing zou dan toch veiliger geschieden want niets evenaart ten slotte het menselijk oog.

(1) Letterlijke vertaling : « Laat de kinderen neer » Hier betekent het « Laat de bommen neer ».

Einde

Onder de neus van de dappere s

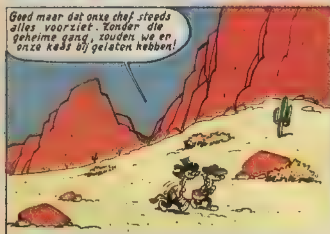

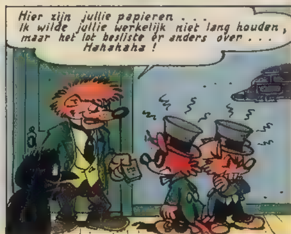

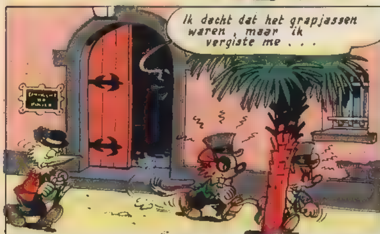

...en verdwijnen de spoorpiraten...

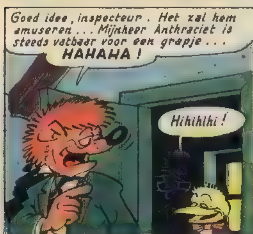

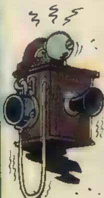

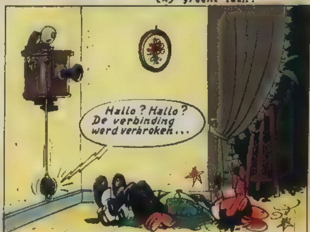

(x) groene lach.

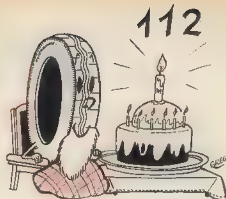

(Wordt voortgezet.)

DE BAND IS 112 JAAR

HET was in 1845 dat men in Engeland de eerste volrubberen band zag. Deze ontdekking was misschien belangrijk, maar moest spoedig de
Deze ontdekking was misschien belangrijk, maar moest spoedig de
baan ruimen voor de ontdekking van de band die kan opgeblazen worden. Het was de Ierse veearts, Dunlop, welke op dit geniaal idee kwam. En hoe ? Wel, hij zag zijn zoontje uit alle macht op de pedalen van zijn fiets stampen om maar zeer traag vooruit te komen. Bovendien knarste en kriepte dat ijzer vreselijk. Dunlop dacht : « Hoe zou zo'n vehikel makkelijker en stiller rijden ? ». En zie, hij vond de rubberband, die moest opgeblazen worden met lucht. Nadien perfektioneerden de broeders Michelin dit idee en de rubberband rolde de wereld rond...

NEGENHONDERD EN TIEN GOUDFRANKEN

DE automobilist die met zulke banden wilde rijden, moest een dikke portefeuille hebben. Vier rubberbanden kostten toen in Frankrijk 910 goudfranken en na 3.000 km moesten ze vernieuwd worden. Omgezet in onze huidige munt, betekende dit dat deze banden per kilometer ongeveer 5 F. kostten. Sedertdien is er wel vooruitgang geboekt. De banden kosten thans vier maal minder en gaan tien keren langer mee. De grootste vooruitgang werd de laatste twintig jaar geboekt. Nochtans kon men in 1939 niet veel meer dan 15.000 km met een stel banden afleggen.

DE LAATSTE SNUFJES

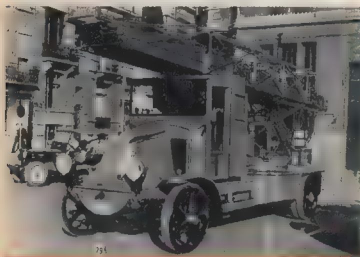
TECHNICI hebben zich ernstig met de problemen van de sleet, de kleefkracht, de baanvastheid, enz... bezig gehouden. Zij hebben aan de caoutchouc speciale gommen toegevoegd en ook zeildoek dat scheikundig behandeld werd. Om te weten of de banden baanvast zijn en hoeveel kilometer men er mee kan rijden alvorens ze versleten zijn, monteert men ze op racewagens. Deze rijden met grote snelheid en moeten een bepaald aantal scherpe bochten nemen. De caoutchouc zelf ondergaat thans speciale behandelingen tegen de verhitting. Tussen de laatste snufjes, noteert men :

DE DUBBELE BAND : In de eerste band zit er nog een tweede. Wie pech heeft met zijn buitenband, kan gerust doorrijden, de tweede band is even goed.

ZONDER BINNENBAND : Deze band voldoet niet aan de verwachtingen. Banden zonder binnenband kunnen scheuren, bv. wanneer men met het wiel tegen de stoep botst.

DE BAND MET STAAL : Amerikaanse technici werken aan een band in natuurlijk rubber, waarin twaalf kilometer staaldraad geweven wordt. Deze band zou beter aan de weg kleven dan een normale band en ook steviger zijn.

Wie weet rijden wij niet spoedig met een band... zonder rubber !

DEZE antieke pompierswagen genoot een grote belangstelling tijdens de rally die werd ingericht voor oude wagens. Bekijk de wielen goed. De rubberen banden zijn niet opgeblazen, ze zijn vol.

Een valscherm

MET PAPIER EN SCHAAR

NEEM een blad papier, een schaar, een lucifersdoosje, een paar keitjes en maak dit valscherm zelf.

Neem een mooi stuk vierkant papier, dat een zijde van 25 à 30 cm heeft. Let wel, het papier moet licht zijn maar toch stevig.

— Plooi dit papier in een driehoek (tek. 1).

— Plooi deze driehoek nogmaals om een tweede driehoek te vormen (tek. 2).

— Plooi de tweede driehoek om er een derde te vormen.

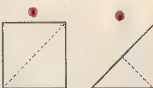
— Bekijk nu goed tekening 3. Plooi hoek A op punt B en volg daarbij nauwkeurig de stippellijn. Het resultaat is tekening 4.

— Knip nu af op de cirkelvormige stippellijn. Wat te veel is, gooi je weg. Met een priem of een dikke naald, boor je een gaatje op C. Vouw het papier nu open en bekijk het resultaat op tekening 5.

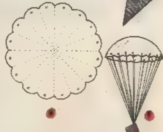
— Steek een draad door ieder gaatje en houd die draad vast met een knoop ofwel met een stukje kleefpapier. Laat alle draden onder het zeil vallen en knoop ze samen vast.

Aan deze knoop kan je nu een mandje bevestigen, d.w.z. het lucifersdoosje waarin je een of twee keitjes legt (zie tek. 6).

Pas op, maak je valscherm niet te zwaar !

Je kan deze parachute nu van een grote hoogte laten vallen. Hij zweeft langzaam naar de grond toe. Als er een flinke bries is, wordt het nog prettiger, dan kan je je valscherm zelfs laten opstijgen. Ga niet aan het mandje hangen !

Het GOUD van SNAKE RIVER

Op het ogenblik dat Buffalo Bill en Hickok ontdekken wat er in de grote koffer zit, komt Martino opdagen...

DE WARE NAAM VAN FRED HARRISSON

BUFFALO BILL was een fraktie van een sekonde sneller. « Kom, Martino, zei hij met rustige stem en dreigde daarbij met zijn revolver, gooi dat wapen neer ! Ziezo, dat is goed... En laat ons nu even praten. » De zogezegde handelaar in ijzerwaren liet zich op een bankje vallen en begroef zijn hoofd in beide handen. De man was zo bang dat hij niet meer wist waar hij het had. In het begin trachtte hij Cody om de tuin te leiden maar dat gelukte niet. Hij werd door Buffalo Bill en zijn vriend in het nauw gedreven en eindigde dan ook met alles te bekennen. Hij had inderdaad wapens gesmokkeld en zijn grote koffer moest hij afleveren aan Fred Harrisson. De laatste gebeurtenissen te Snake River hadden dit echter tot op dit ogenblik belet.

INDIEN hij ze niet neemt, moet ik een andere afnemer zoeken. » — « Bedoel je misschien Red Cloud ? » vroeg Buffalo Bill. De kleine man boog het hoofd. « Je bent een gewetenloze kerel ! Weet je dan niet, dat de regering niet mals is voor al diegenen die in het geheim wapens leveren aan de Indianen ? Je verdient dat men je op staande voet hoog en droog zou opknopen... Ik wil je echter een middel aan de hand doen om je vel te redden. Geef mij de ware naam van Harrisson ! » Martino werd lijkbleek en beefde als een espenblad. « Neen, neen ! stotterde hij, hij doodt mij indien ik spreek ! »

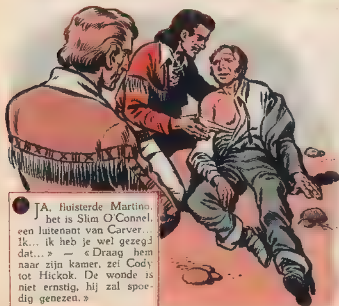

MAAR Buffalo Bill hield voet bij stek en Martino moest ten slotte de ware naam van Harrisson uitleveren. « Het is... het is Bert Carver », fluisterde hij meer dood dan levend. Onze twee vrienden schrokken. « Carver, de man die bankovervallen pleegt en postkoetsen plundert ? » Hij was een gevreesde outlaw en op zijn hoofd was er een losprijs gezet. Het was niet te verwonderen dat Cody de indruk had, die man reeds vroeger ergens gezien te hebben. « En nu heb ik alles gezegd wat ik weet, kreunde Martino. Mag ik nu gaan ? » Buffalo Bill knikte slechts, hij was in gedachten verzonken. De pseudo-ijzerhandelaar vluchtte als een haas.

DERTIG sekonden later knalde er een schot in de straat. « Verduiveld ! » riep Cody en gevolgd door Hickok snelde hij Martino na. Deze lag uitgestrekt op de stoep. Hij was door een kogel in de schouder getroffen. Toen de aanrander zag dat er hulp kwam opdagen, vluchtte hij hals over kop. « Herkende je de bandiet die op je schoot ? vroeg Buffalo Bill aan de gekwetste.

JA, fluisterde Martino, het is Slim O'Connel, een luitenant van Carver... Ik... ik heb je wel gezegd dat... » — « Draag hem naar zijn kamer, zei Cody tot Hickok. De wonde is niet ernstig, hij zal spoedig genezen. »

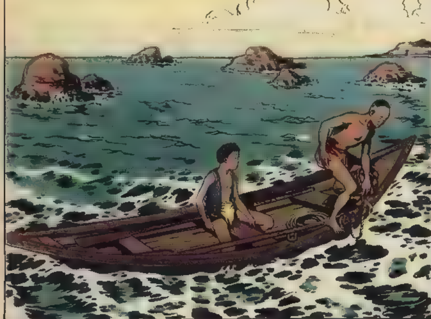

ONZE vrienden zorgden er voor dat de pseudo-ijzerhandelaar goed verzorgd werd en na een uur trokken zij zich terug om plannen voor de toekomst op te stellen. Bert Carver was een veel te gevaarlijke schurk om op vrije voeten te blijven lopen, maar hoe moesten ze hem gevangen nemen ? Twee jaar lang reeds spotte deze man met de federale politie. « Ik heb een idee, baas, zei Hickok plotseling. Luister... »

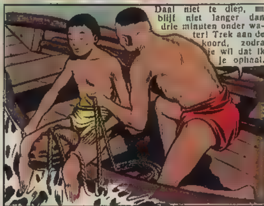
(Wordt voortgezet.)

MIKIMOTO

door E. Aidans

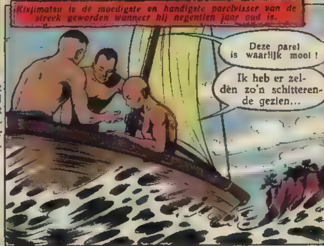

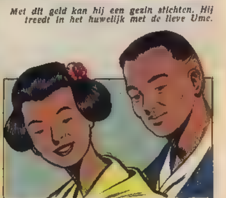

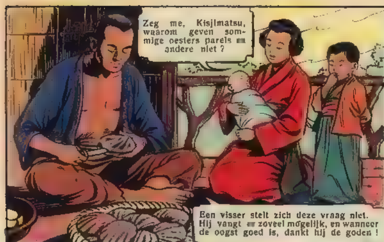

Tot de algemene verwondering wint de kleine visser de prijs van de keizerin...

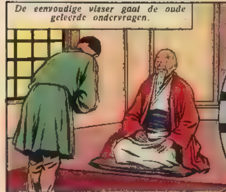

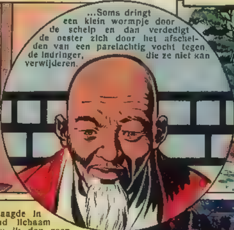
Met dit geld kan hij een gezin stichten. Hij treedt in het huwelijk met de lieve Ume.

Zeg me, Kisjimatsu, waarom geven sommige oesters parels andere niet ?
Een visser stelt zich deze vraag niet. Hij vangt zoveel mogelijk, en wanneer de oogst goed is, dankt hij de goden !

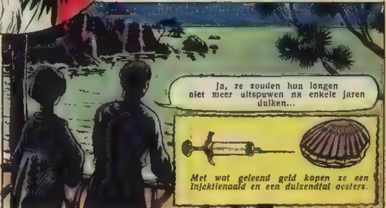

Heeft niemand zich ooit afgevraagd hoe een parel in een oester ontstaat ?
Misschien weet de wijze Hiritoe, die zoveel weet, ook het antwoord op je vraag...

De eenvoudige visser gaat de oude geleerde ondervragen.

...Soms dringt een klein wormpje door de schelp en dan verdedigt de oester zich door het afscheiden van een parelachtig vocht tegen de indringer, die ze niet kan verwijderen.

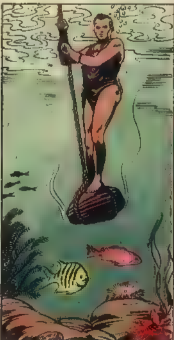

...En zo vormen zich rond het dode wormpje verschillende parelmoerlagen zo hard als steen. Na twee of drie jaar ontstaat daaruit een parel.

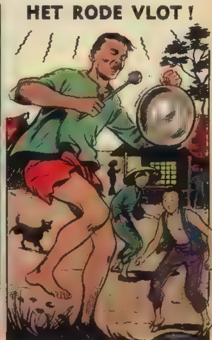

Diezelfde avond..
Indien ik nu in slaagde in de oesters een vreemd lichaam binnen te brengen, zou ik dan geen parelvorming verwekken ?
Dat is een schitterend idee! Je zult het leven van de arme parelvissers heel wat verlichten !

Ja, ze zouden hun longen niet meer uitspuwen na enkele jaren duiken...
Met wat geleend geld kopen ze een injektienaald en een duizendtal oesters.

Na ze kunstmatig te hebben bevrucht, gaan hun oesterkorven bergen Toba, waar de stroming water hen geschikt de proefneming.

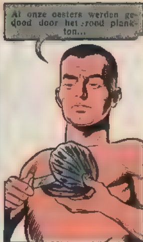

Ons hele bezit rust nu op de bodem van de zee...
Nu kunnen wij niets anders meer doen dan wachten en hopen...

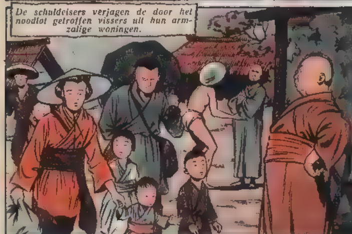

Om zijn vijf kinderen te voeden, duikt de dappere parelvisser opnieuw.

Op zekere dag wordt het alarm gegeven in een klein dorp op de kust.
HET RODE VLOT !

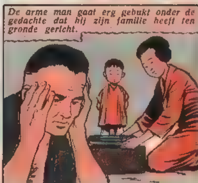

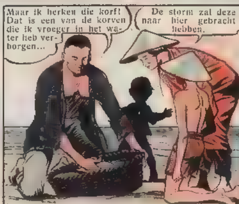

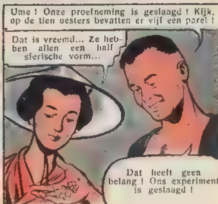

Maanden gaan voorbij. Op zekere avond, op het strand...

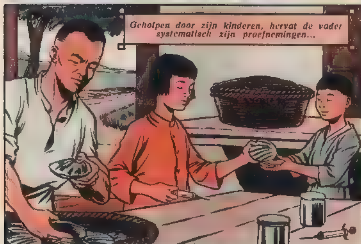

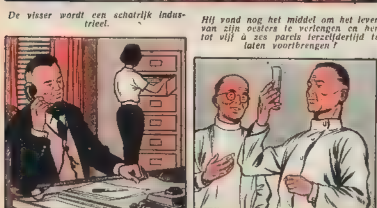

Tot aan zijn dood, in 1954, ging Kisjimatsu ieder jaar zijn mooiste parels neerleggen op het graf van zijn echtgenote, die hem zijn geniaal idee had bezorgd.

Volgende week : LUDWIG VAN BEETHOVEN

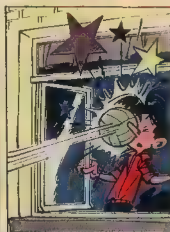
Einde

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

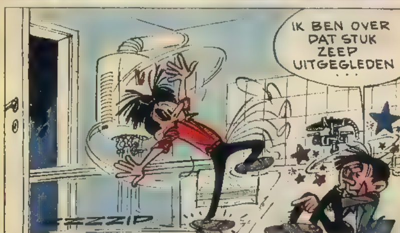

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

PHILIPS-AUGUSTUS

DE zoon van Lodewijk VII, de jonge Philips, kreeg de bijnaam Augustus omdat hij in de maand augustus geboren werd. Hij was, naar men heeft gezegd, een koning die verstand had van politiek. De kroniekschrijvers noemden hem : « Prudens et sapiens », voorzichtig en wijs. Maar was hij dat heus ? Neen. Vertaal « Prudens » door heimelijk, leugenaar, de voorzichtigheid van een serpent; en « sapiens » door vals, zonder scrupules, de wijsheid van Satan.

1. - HIJ HAD ER GENOEG VAN

PHILIPS-AUGUSTUS werd koning van Frankrijk in 1180. Hij was toen veertien jaar oud. Onmiddellijk trachtte hij het gezag van de koning van Engeland — de vazal die hij graag wou kwijt zijn — te verzwakken. Hendrik II van Engeland had twee zonen : Richard Leeuwenhart en Jan zonder Land. Philips-Augustus hitste hen tegen hun vader op. Toen deze het verraad van zijn zonen vernam, riep hij uit : « Genoeg ! ». En hij stierf omdat hij er genoeg van had !

2. - RICHARD EN JAN

RICHARD LEEUWENHART werd koning van Engeland en Philips-Augustus nam diens broer, Jan zonder Land, onder de arm. Hij kon er de hertog van Oostenrijk toe overhalen Richard tijdens zijn terugkeer van het H. Land gevangen te nemen. Maar Richard kon ontsnappen. Hij zou de koning van Frankrijk beslist gestraft hebben, maar een heimelijke pijl maakte een einde aan zijn leven. Hij werd opgevolgd door Jan zonder Land. Deze was vals, boosaardig en laf. De Engelsen droegen hem niet in het hart, getuige daarvan is de legende van Robin Hood, die nog steeds levendig is. Robin Hood immers verzette zich tegen de dwingelandij van Jan zonder Land.

3. - DE OORLOG

IN 1202 verklaarde Philips-Augustus, dat Jan zonder Land geen enkel recht meer had in Frankrijk en hij viel Normandië binnen. Hij belegerde het versterkt kasteel Château-Gaillard. Het was een vreselijke onderneming, maar hij haalde na maanden inspanning de overwinning en bezette ook Rouen. Toen besloot Jan zonder Land er korte metten mee te maken.

4. - DE GROTE SLAG

JAN sloot een bondgenootschap met Otto IV van Duitsland, met Renaud van Boulogne en met Ferrand van Portugal, graaf van Vlaanderen. Op 27 juli 1214 had de slag plaats te Bouvines. Het was een vreselijk gevecht. 's Avonds moest Otto IV de vlucht nemen. Ferrand was gewond en werd gevankelijk naar Parijs gesleept. Philips-Augustus kwam als groot overwinnaar te voorschijn. Hij hield Normandië, Anjou en het Noorden van Guyenne.

5. - VIJF EN TWINTIG BARONNEN

EEN koning die verliest wordt scheef bekeken... De Engelsen meenden dat Jan zonder Land het nu bont genoeg had gemaakt en de belastingen die hij eiste veel te hoog waren. De edelen van het rijk staken de koppen bijeen en er werden vijf en twintig baronnen aangeduid, die de koning zouden bewaken en er zorg moesten voor dragen dat hij de vrijheid van zijn onderdanen niet meer kon beknotten. Het dokument, de « Magna Charta », dat Jan verplicht was te ondertekenen in 1215 kan men thans bewonderen in het British Museum te Londen. Uit de Raad van de baronnen groeide het Hogerhuis of Kamer van de Lords.

(Wordt voortgezet.)

Het monster van de WAMBUTIS

Een roman van MICHEL PHILIPPE — Geïllustreerd door REF

Jim Lewis en zijn vrienden vonden de schuilplaats van de geheimzinnige man, die hen sedert geruime tijd naar het leven staat. Deze man, die naar hun mening Jacques Duval is, werd zwaar gewond door de lau...

DE MAN VAN DE VERBODEN VALLEI

MET afgemeten passen liep Jim naar de hut. Daar bewoog niets. Nog een ogenblik wachtte hij en luisterde gespannen. Dan duwde hij de deur brutaal open. Onmiddellijk nadien sprong hij opzij, want hij verwachtte er zich aan enkele kogels langs zijn oren te voelen zoeven, maar er gebeurde niets. Howard en Claire zagen dat Jim een blik in de hut wierp. Wat hij daar zag schrok hem blijkbaar niet af, want hij stapte binnen. Claire kon het niet langer uithouden en liep zo vlug zij kon naar de hut. Op de drempel bleef zij een ogenblik staan, verblind als zij was door de plotselinge overgang van licht naar duisternis. Eindelijk kon ze dan in de donkere hut iets onderscheiden. Jim stond voorover gebogen over het roerloze lichaam van een Blanke die op zijn gelaat was neergevallen te midden van een hoop blinkend stof, dat uit de kleine linnen zakken, die verspreid en gescheurd op de grond lagen, gegleden was. Met een pijnlijke kreet liet de jonge vrouw zich op de knieën naast Jim vallen, die trachtte het lijk om te draaien.

— Maar... maar dat is Jacques niet! stotterde Claire, toen zij eindelijk het gelaat van de dode zag.

Deze vaststelling kwam op het hoofd van Howard en Jim neer als een zware hamerslag. Ze stonden er dwaas en verwonderd bij te kijken en begrepen er niets van. De dode op de grond was lang, had een scherp gesneden, getaand gelaat en een zwarte baard. Hij was sterk en kloek gespierd. De lau had hem de borstkas ingedrukt.

— Neen! Neen! Dat is mijn man niet! Hij gelijkt zelfs niet op Jacques, herhaalde Claire machinaal.

Jim antwoordde niet. Hij liet het blinkend stof door zijn vingers glijden.

— Goud!... Goud!... zei hij, maar het klonk alsof hij er nog niet aan geloofde. Dit zegt meteen waarom die installaties daar buiten staan. Het is werkelijk het gerief van de goudzoeker. In het water van de rivier vond en waste hij het goudpoeder.

Met de blik schatte Jim het aantal zakken en de waarde er van.

— Een heel fortuin! Het was dus daarom dat die man voor geen enkele misdaad terugschrok en alles deed wat in zijn macht lag om ons uit de verboden vallei te houden. Hij wou het groot geheim voor zich houden. Hij wou alleen meester blijven over die fantastische schat... En nu is hij op zijn zakjes met goudpoeder gestorven...

Jim keek plotseling op en zijn twee vrienden bekeken hem verbaasd. Ook zij hadden een kermen gehoord, dat als het ware uit de grond opsteeg. Ze huiverden er van, zwegen en spitsten de oren. Ja, ze hoorden het weer, er was geen twijfel mogelijk. Heel ver af klonken doffe hulpkreten.

Jim keek met zijn speurdersblik rond en ontdekte in de zijde van de hut die tegen de rotswand leunde een kleine deur, gemaakt van ruwe balken en met een enorm hangslot gesloten. Met één revolverschot deed de jager dat slot springen. De deur vloog open en daar stonden ze voor een donkere, akelige kuil. Hoge, schrille kreten stegen op. Men zou gezegd hebben dat het kinderstemmen waren, die iets mompelden in een onverstaanbaar dialekt. Maar boven die schrille stemmen uit, klonk er een, zwak en misvormd door de echo maar toch diep en duidelijk te verstaan:

— De ladder... Gooi de ladder... Wij kunnen er uit eigen krachten niet uit!

Howard ontdekte een ladder gevlochten uit boomtakken. Hij zette ze vlug in de zwarte kuil. Beneden in de volslagen duisternis, grepen ongeduldige handen de ladder, zetten ze stevig tegen de steile rotswand en daar klauterden een tiental kleine, lenige Pygmeeën naar omhoog. Ze sprongen in de hut als duivels uit een doosje. Dan bleven zij schuw en bang staan en knipperden met de ogen. Een zwaardere stap deed de zwakke sporten van de ladder kraken en daar verscheen een wankele, spookachtig magere, lijkwitte en in lompen gehulde gestalte in de opening. Een vreselijke angst snoerde de keel van Jim en Howard toe. Het was net of die Blanke — want het was een Blanke — uit het graf opsteeg. Haar en baard waren verwilderd; zwijmelend kwam hij op hen toe en stak de handen uit, en toen weerklonk er een vreselijke kreet, een kreet die niets menselijks meer had en daarop de doffe slag van een val. Het was Claire die bewusteloos op de grond was neergestort. Jim liet Howard de zorg over Claire en greep de bevende handen van de man.

— Jij bent Jacques Duval, nietwaar? vroeg hij zacht.

De andere was niet in staat een woord te spreken. Hij knikte bevestigend en grote tranen rolden over zijn witte, uitgeholde wangen...

★

DIEZELFDE avond kon Jacques Duval aan zijn vrouw en zijn bevrijders zijn avonturen vertellen. Hij was geschoren, gewassen en gesterkt door een krachtig maal dat Jim en Howard hem hadden voorgeschoteld. Hij was weer een mens geworden, maar zijn uitgemergeld lichaam en zijn ogen die diep in de kassen stonden, bewezen wat hij de laatste maanden had meegemaakt. Claire die geen pogingen meer aanwendde haar tranen te weerhouden, dronk de woorden van de lippen van haar man.

— Ik ontsnapte op het nippertje en kwam bij de Wambutis toe, die mij hartelijk onthaalden. Zij weigerden mij echter iedere hulp om in de verboden vallei te geraken en het was immers daar dat ik hoopte belangrijke uranium en koperlagen te ontdekken. Ik was machteloos en wou reeds terugkeren, toen de man, die jullie hier dood hebben gevonden, bij de Dwergnegers toekwam. Hij was een avonturier en heette Lester Blain. Wie hij eigenlijk was en vanwaar hij kwam heb ik nooit kunnen uitmaken. Ik weet echter dat hij door de politie van vele landen gezocht werd. Hij had zich in de jungle verborgen om aan de gevangenis te ontsnappen. Hij was zeer goed gewapend, goed uitgerust en bood mij zijn hulp aan. Hij had waarschijnlijk onmiddellijk gemerkt dat hij hier een goede zaak kon doen en ik was zo dom zijn hulp

Een Blanke lag roerloos met het gelaat in een hoop blinkend stof...

te aanvaarden. Hij perste de chef van de Wambutis de nodige dragers af en ontvoerde zijn zoon als gijzelaar... En zo geraakten wij tot hier in de verboden vallei, en zie, op een morgen ontdekte Blain blinkende stipjes in de rivier.

— Goud! Goud! riep hij.

Hij was er haast gek van en hij had nog slechts één verlangen : de schat, die hij zo juist ontdekt had, voor zich alleen te houden. Op een nacht, terwijl ik sliep, wierp hij zich op mij, overmeesterde mij en gooide mij in de diepe kuil. Het is een grot en het is onmogelijk er uit te komen, zonder hulp van buiten. Hij had mij kunnen doden, maar hij had mijn technische kennis nodig om zijn installaties op te richten. Bovendien was hij er heilig van overtuigd dat dit goud er op wees dat er ergens een zeer rijke ader moest zijn. Hij rekende op mijn geologische kennis om die ader te ontdekken en vanzelfsprekend ook te ontginnen. Hij hield mij dus gevangen en vergenoegde er zich mee mij uit te hongeren om mijn fysische weerstand te breken. Hij dreigde de zoon van de chef van de Wambutis te doden, indien er geen werkvolk kwam om de goudader te ontginnen. Blain was steeds tot de tanden gewapend en de ongelukkige Dwergnegers moesten voor hem werken als slaven. Jullie hebben hen samen met mij de vrijheid geschonken!

— Dat verklaart de geheimzinnige verdwijningen van de Wambutis! antwoordde Jim. Wij merkten dat er Wambutis verdwenen, maar niemand sprak er ons over. Alles ging stil en geheimzinnig!

— En waarom hebben die Pygmeeën nooit getracht die schurk te doden? Blain was toch alleen... vroeg Howard.

— Vergeet niet dat hij de zoon van hun chef gevangen hield en bovendien hadden de Wambutis een heilige schrik voor de lau. Zij waagden zich niet in de verboden vallei, omdat de lau hier rondspookte. Zij aanzagen Blain, die niet bang was voor de lau en zich hier had durven neerlaten, als een soort bovennatuurlijk wezen, zo sterk en zo boosaardig als de lau zelf. Het overige weten jullie... Blain was gek van woede toen hij Blanken in de verboden vallei zag doordringen. Hij was tot alles bekwaam om te verhinderen dat jullie zijn geheim zouden ontdekken.

— Dat heeft hij ons bewezen! fluisterde Claire. En dat alles voor wat goud!

Maar Jacques Duval schudde het hoofd.

— Neen, het was niet eens goud! Wat die schurk voor goud aanzag, is niets anders dan micapoeder. Het ziet er uit als goud en heel wat goudzoekers, die van geologie niets afwisten, kwamen op deze wijze bedrogen uit (1). Ik heb getracht Blain zijn vergissing te doen inzien, maar hij dacht dat ik hem op een dwaalspoor wou brengen, dat ik hem wou ontmoedigen om mij zijn goudader toe te eigenen.

— Zoveel misdaden voor een hoop waardeloze, blinkende schilfers, zei Jim ernstig. Wat een dwaasheid!

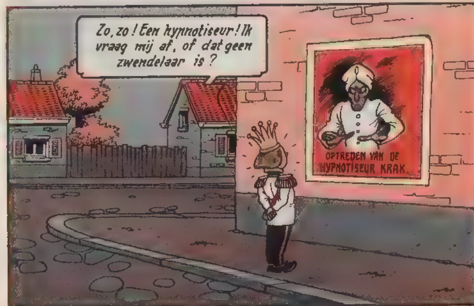
(1) Veel goudzoekers hebben dit inderdaad moeten ondervinden, o.m. de beroemde schrijver Jack London, die een tijd goudzoeker was te Klondyke.

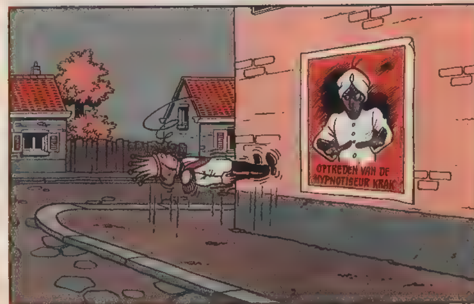
(VERVOLG EN SLOT OP BLZ. 30.)

VOLGENDE WEEK
EEN NIEUWE ROMAN
DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON

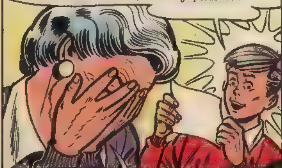

JARI en de KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

Jari ontvangt een telegram dat hem uitnodigt naar het Roland-Garrosstadion te komen, waar de match Torrent-Pearson betwist wordt...

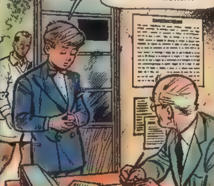

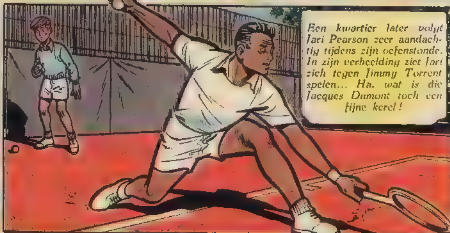

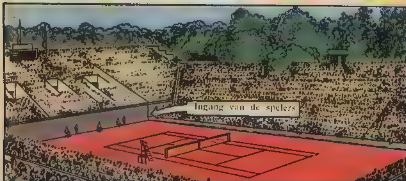

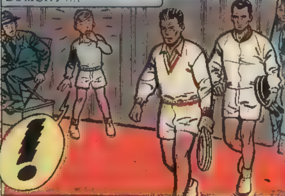

OPERATIE JUPITER

door A. WEINBERG

Dan Cooper kan aan zijn achtervolgers ontsnappen en meent dat hij gered is. Maar...

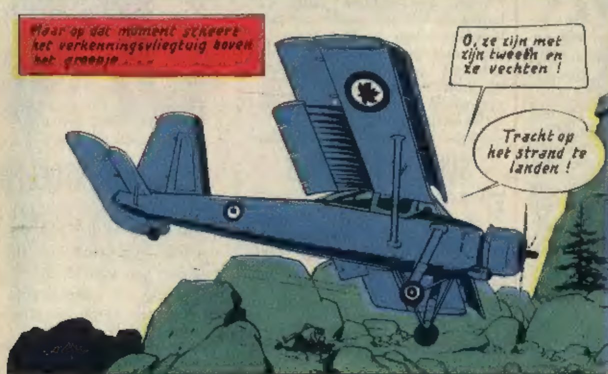

(Wordt voortgezet.)

KOM ME HALEN!

MAJOOR Simons, arts bij het Amerikaans leger, steeg met een ballon die een lengte van 80 m. en een diameter van 60 had tot op een hoogte van 35.400 m. Onze foto toont deze ballon op het ogenblik dat hij van uit een lege put van een ijzermijn te Brainerd in Minnesota wordt opgelaten. Majoor Simons steeg naar de stratosfeer om uit te maken hoe de mens zich aldaar gedroeg. Hij brak meteen het hoogterekord dat gevestigd was met 29.000 m en op naam stond van kapitein Kittinger. Deze kapitein was een humorist. Toen hij op bijna 30.000 m hoogte gekomen was, kreeg hij langs de radio het bevel te dalen. « Ik zit hier goed ! » antwoordde hij woedend. « Dalen » hernam de stem. Toen installeerde Kittinger zich komfortabel in zijn zetel en zei rustig : « Indien je niet tevreden bent, kom me dan halen ! »

HET MONSTER VAN DE WAMBUTIS

Vervolg van blz. 27.

DE volgende dag werd Blain begraven. Dank zij de voedselvoorraad en de wapens die in zijn hut waren opgestapeld, konden Jim en zijn gezellen weer op krachten komen en na enkele dagen de verboden vallei verlaten.

Toen zij op het grondgebied van de Wambutis toekwamen, werden zij in triomf onthaald. Al de kleine negers waren gelukkig de zoon van hun chef en hun broeders terug te zien. Onze vrienden rustten nog een tijd uit bij de Wambutis en maakten zich klaar voor de terugtocht. Om het grondgebied van de Mbelelees te vermijden, maakten zij een grote omweg. De reis verliep zonder avonturen en zij vonden het basiskamp van Jim terug. Dan sloeg meteen het afscheidsuur...

— Neem toch wat vakantie en kom met ons mee naar Europa ! stelde Howard voor, toen zij de laatste avond rond een feestelijke tafel verenigd waren. Je hebt herinneringen genoeg om een hele reeks spannende boeken te schrijven en een fortuin te verdienen !

Jim schaterlachte.

— Ik vrees dat ik met de pen niet zo handig zou omspringen als met het geweer en ik voel mij beslist minder op mijn gemak voor een autobus, dan voor een aanstormende neushoorn. Neen, mijn leven is hier. Weldra vertrek ik met een nieuwe safari voor een leeuwenjacht naar het noorden...

Jim staarde naar de zwarte jungle, die huiverde onder het bleke maanlicht. Er lag een glimlach op zijn lippen en het was net of hij luisterde naar de lokstem van het avontuur...

EINDE

DE WONDERBARE VISVANGST

TE Dallas in de Verenigde Staten viste een vrouw uit een meer de bril op die haar man, een uur te voren, in het water verloren was. Gelukkig toeval, nietwaar? Maar zoiets kan alleen in Amerika gebeuren!

DE POS

EEN LEEUW BEWAAKT DE SCHAT

DIEVEN hebben getracht binnen te dringen in de abdij van Wellingborough (Groot Brittannië) met het doel de hand te leggen op de kostbare schat, die aldaar wordt bewaard. De conservator heeft er niets beters op gevonden dan een bewaker aan te stellen. Dat is normaal, maar de zaak wordt origineler als men weet dat deze bewaker een leeuw is. Die leeuw is best te vertrouwen, op voorwaarde dat men hem niet te na komt!

De walvis-ballon

NOORSE walvisjagers gebruiken een nieuwe soort van harpoen. Uit de punt van deze harpoen vloeit koolzuur, dat het dier ogenblikkelijk doodt en het opblaast als een ballon. De walvis blijft nu op het water drijven tot hij aan stukken gesneden en bewerkt wordt.

SUIKEREN KONING

EX-KONING Farouk van Egypte, die zijn tenten te Rome opsloeg, daagt een suikerfabrikant van Noord Italië voor de rechtbank. Deze laatste was op het idee gekomen gerstesuikerstokken in de handel te brengen onder de naam Farouk. Foei!

Geschiedenis zonder woorden.

IEDER TOERIST ZIJN TOREN

IEDER jaar worden er te Parijs duizenden Eiffeltorens verkocht. Je begrijpt wel dat het hier niet om de echte toren gaat, maar om de miniaturen die een min of meer getrouwe afbeelding van de beroemde toren zijn. Een grote winkel van Parijs verkoopt tijdens het seizoen niet minder dan 7.000 torentjes. Er zijn toeristen die er niet één, maar tien of twaalf wensen !

IN DE STOFZUIGER!

ENKELE dagen na de dood van zijn vrouw begon Alex Stebman de boel een beetje in orde te brengen. Hij gooide waardeloze voorwerpen weg, schikte de anderen en had toen het eigenaardig idee de stofzuiger te openen. Wat vond hij daar? Dertien duizend frank, die vrouw Stebman gespaard en daar verborgen had. Je ziet, het loont soms de moeite orde op zaken te stellen.

EEN PADDESTOELTJE

EEN inwoner van Bolzano (Italië) vond in het bos waar hij wandelde een paddestoel die een diameter had van 50 cm en 4 kg woog. Of dit paddestoeltje ook eetbaar was, is ons niet bekend !

ZIJN BROERTJE

ENKELE geleerde bollen van de universiteit van Leningrad zijn vertrokken om de afschuwelijke sneeuwman te zoeken. Totnogtoe meende men dat die in de Himalaja huisde, maar de Russen gaan hem zoeken in het Pamirgebergte. Indien ze de sneeuwman zelf niet vinden... dan vinden ze misschien zijn broertje!

Tilion

Het geheim van de pit

IN een abrikozenpit vond een Duits meisje een klein stukje papier en daarop was een boodschap gepend. Deze boodschap was afkomstig van een Grieks meisje, dat op deze originele wijze een korrespondente vroeg. Zoek jij een pennevriend(in), doe dan niet zoals het Grieks meisje, maar schrijf naar Kuifje. Dan heb je meer kans!

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE BESLUITELOOS?

10 JA: Jij kan nooit een besluit nemen!

VAN 7 TOT 9 JA: Je aarzelt steeds en je verliest daardoor veel kostbare tijd. Je moet nooit overhaast een besluit treffen, maar toch vlugger dan jij het doet.

VAN 4 TOT 6 JA: Het is soms moeilijk een besluit te nemen, dat geven we toe. Bij jou gaat het echter al te moeilijk!

VAN 1 TOT 3 JA: Jij kiest en beslist tamelijk vlug!

0 JA: Je hebt een flink karakter en je kunt zelfstandig beslissen.

HET HEMELS MANNA

DE inwoners van Sao Domingo keken verbaasd op toen er zakjes met lekkers uit de hemel vielen. Na enig zoeken ontdekten zij in de azuurblauwe lucht het klein toeristenvliegtuig, dat de zakjes uitgooide. Een reklame? Neen, aan ieder zakje was een kaartje gehecht met volgende tekst: « Met hartelijke dank voor jullie vriendelijk onthaal ». De mensen van Sao Domingo herinnerden zich, dat zij een jonge vrouw hadden geholpen die in de streek een noodlanding had moeten maken. De pilote was hun hulp niet vergeten en bedankte op deze wijze.

100 KILO MINDER!

DOLLY CUMPLER was sedert haar achtste jaar vreselijk snoeplustig. Vorig jaar telde zij 20 lentes en woog 160 kilo. Toen zei de dokter:

— Indien je niet vermagerd, zal je ernstig ziek worden!

Dolly is onmiddellijk met een vermageringskuur begonnen en thans weegt zij 60 kilo. Je ziet, ze doet de zaken niet half, maar voor drie vierden!

MEDELIJDEN MET DE KOEIEN!

JE hebt al gezien dat de koeien die in stal of weide staan, hun staart heftig over en weer slaan en soms met de flank tegen een boomstam wrijven. Zij doen dat om van de honderden muggen en vliegen, die hen plagen, verlost te worden. Koeien die veel last hebben van insekten zijn zenuwachtig en leveren minder melk en het is daarom dat men thans een fijn systeem heeft uitgedacht om de koeien van hun plagers te verlossen. Stukken ruw zeildoek worden in een insektdodende vloeistof gedrenkt en dan rond palen gespannen. De koeien wrijven zich nu tegen deze palen en de insektdodende stof bevochtigt hun vacht. De vliegen en muggen blazen meteen de aftocht. De koeien op deze wijze geholpen, geven 10 à 20 % meer melk dan de andere.

VRIENDELIJKE KROKODIL

MEVROUW Switter was te New York in haar keuken bezig als haar zoontje, die in de tuin speelde riep:

— Mammy, kom eens kijken! Hier ligt een vriendelijke, kleine krokodil!

— Onzin, jongen! Krokodillen zitten in de Nijl.

— Mammy, ik ben met m'n fiets over de staart van de krokodil gereden. Het is echt een lieve krokodil, hoor!

— Maar zwijg nu nu toch over die krokodil! Hier zijn geen krokodillen.

Een poosje bleef het stil in de tuin, dan riep de kleine jongen opnieuw:

— Mammy, het is een echte krokodil. Ze is vriendelijk, hoor!

— Als je nou niet gaat ophouden met die krokodil dan...

Mammy Switter kwam over de drempel van haar keuken en struikelde over... de krokodil. Het dier was uit de Zoo ontsnapt!

Het paard

ONDERWIJZER: Wie kan er me uitleggen wat een paard is?

Janneke: Een paard is zoiets waarmee men auto's uit het slijk trekt, meester!

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

Publiciteit : Publiart

10-10-57

COKES IN STOCK

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

DOOR HERGÉ

Het stukje papier, dat Kuifje heeft gevonden, doet bij de kapitein plotseling een licht opgaan...

(Wordt voortgezet.)